

Abstract

The determination of trace tin in granitic rocks and micas is based on the sublimation with NH_4I . Leaching with dilute HCl and finally the tin tetraiodide is extracted into a solution of TOPO - MIBK. The organic layer is used for the atomic absorption spectrophotometric determination. The sensitivity is 1.25 $\mu\text{g}/\text{ml}$ and the limit of detection is 1.5 ppm. The suitable range is 1.5 - 100 ppm. It is noted that only SnO_2 will be attacked with NH_4I and determined. The method described is rapid and gives reliable results of tin content in granitic rocks comparable to the standard silicate rocks. Twelve granitic rock samples were collected from three different areas in Khuntan batholith, Lampang. Tin contents in the rocks and in micas from those three areas are 1.5 - 7.0 ppm and 11 - 30 ppm respectively. The tin contents of those three areas do not show any significant differences. The results of chemical studies, when applied to geological aspects in conjunction with petrographic studies, indicate that Sn concentration values in whole rock samples and in micas cannot be used as parameters to signify, or to prospect for, granitic batholith associated with tin mineralization. The results of chemical analysis agrees with petrographic studies that tin occurs as SnO_2 trapped in the cleavage planes of micas.

Finally, the author would like to thank the German - D.M.R. Technical Co-operation Project for provision of laboratory facilities, and also the Department of Chemistry and Geological Sciences, within Chiang Mai University, for providing a place to study.

ข้อ เรื่องวิทยานิพนธ์ การหาปริมาณตีบุกจำนวนอย่างในพื้นที่ภูมิภาค
 ชื่อผู้เขียน นางสาว พรสาท สุวิมลบริรักษ์
 วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเคมี
 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ๒๕๖๔

บทคัดย่อ

การหาตีบุกที่มีปริมาณอย่างในพื้นที่ภูมิภาค และในแร่ไม้กา ด้วยวิธีหลอมไว้ระเบิด กับแอลูมิเนียม ไอโอดีน แล้วละลายตีบุก ไอโอดีนออกมา ด้วยกรดเกลือเจือจาง จากนั้นสักตีบุก ไอโอดีนให้เข้มข้นในชั้นสารละลายอินทรีย์โทโพ-เอ็น ไอเดียแล้วแยกเอาสารละลายอินทรีย์นี้ มาหดทำปริมาณตีบุก ด้วยเครื่องมือ อะตอมมิคอบซอร์ฟชัน ได้ค่าความไวในการรักเท่ากับ ๐.๔ ไมโครกรัมต่อมิลลิลิตร และความสามารถที่จะรักได้ต่ำสุดเท่ากับ ๐.๕ ส่วนต่อสิ้น ช่วงความเข้มข้นที่เหมาะสมสำหรับการวิเคราะห์ คือ ๐.๕ - ๑๐๐ ส่วนต่อสิ้น ตามวิธีการตั้งกล้า เฉพาะตีบุกที่อยู่ในรูปของตีบุก ไอโอดีน หรือแร่คาสติเทอไรท์ เท่านั้น ที่ทำปฏิกิริยากับแอลูมิเนียม ไอโอดีน วิธีการนี้สามารถทำได้รวดเร็ว และให้ผลที่เชื่อถือได้ เมื่อเปรียบเทียบกับตัวอย่างที่นำมาตรวจ ตัวอย่างที่นิยมใช้ในการศึกษา จำนวน ๑๒ ตัวอย่าง เก็บมาจากแหล่งที่ต่างกัน ๓ แหล่ง ในบริเวณที่ออกขายขุนศาน จังหวัดลำปาง เพื่อวิเคราะห์หาปริมาณตีบุกในพื้นและในแร่ไม้กา พบร่วมปริมาณตีบุกอยู่ในช่วง ๐.๔ - ๗.๐ และ ๐.๙ - ๑๓ ส่วนต่อสิ้น ผลจากการศึกษาสรุปได้ว่า ปริมาณตีบุกที่รักได้ในตัวอย่างจากแหล่งทั้งสาม ไม่แสดงความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด ผลของการวิเคราะห์ทางเคมี เมื่อพิจารณารวมกับการศึกษาแผ่นพื้นที่นิยมที่ต้องการตั้งกล้องจุลทรรศน์ เพื่อระบุตัวตีบุก การศึกษาตัวตีบุก สามารถอธิบายได้ว่า ค่าความเข้มข้นของตีบุกในพื้นที่ภูมิภาคและในแร่ไม้กา ไม่สามารถนำมาใช้เป็นตัวกำหนดตีบุก หรือใช้ในการสำรวจหาตีบุกในพื้นที่ภูมิภาคที่ให้แหล่งแร่ตีบุกได้ นอกจากนี้การวิเคราะห์หาปริมาณตีบุกในแร่ไม้กา ยังให้ผลลัพธ์คล้องกับการศึกษาแผ่นพื้นที่นิยมที่พบร่วมตีบุก เกิดอยู่ในรูปของตีบุก ไอโอดีน แร่กับปู๋ตามแนวแตกของแผ่นแร่ไม้กาอีกด้วย